

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/782

z dnia 23 kwietnia 2025 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 152/2009 w odniesieniu do oznaczania węglanów w paszy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 34 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 152/2009 ⁽²⁾ ustanowiono metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/771 ⁽³⁾ usunięto metodę analizy do oznaczania węglanów w paszy. Oznaczanie ilościowe węglanów w dopuszczonym dodatku paszowym „węglan lantanu – oktahydrat” wymaga jednak zastosowania usuniętej metody analizy.
- (3) Ponadto w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 68/2013 ⁽⁴⁾ przewidziano obowiązkową deklarację węglanu wapnia w przypadku niektórych materiałów paszowych. W celu określenia ilości węglanu wapnia w tych materiałach paszowych konieczne jest zastosowanie usuniętej metody analizy.
- (4) Należy zatem przywrócić metodę analizy do oznaczania węglanów w paszy.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 152/2009 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r. ustanawiające metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/152/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/771 z dnia 29 lutego 2024 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 152/2009 ustanawiające metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.U. L, 2024/771, 15.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/771/oj).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 68/2013 z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie katalogu materiałów paszowych (Dz.U. L 29 z 30.1.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/68/oj>).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 152/2009 po części „O. OZNACZANIE CHLORU Z CHLORKÓW” dodaje się część w brzmieniu:

„P. OZNACZANIE WĘGLANÓW

1. Cel i zakres stosowania metody

Metoda służy do oznaczania zawartości węglanów, umownie wyrażanych jako węglan wapnia, w paszy, z wyjątkiem paszy, w której występuje węglan żelaza.

2. Sposób przeprowadzenia metody

Węglany rozkłada się kwasem chlorowodorowym. Powstały dwutlenek węgla zbiera się do rurki pomiarowej, a jego objętość jest porównywana z objętością uwolnioną ze znanej ilości węglanu wapnia w tych samych warunkach.

3. Odczynniki

- 3.1. Kwas chlorowodorowy, gęstość 1,10 g/ml.
- 3.2. Czysty węglan wapnia.
- 3.3. Kwas siarkowy o stężeniu ok. 0,05 mol/l, zabarwiony czerwinią metylową.

4. Aparatura i sprzęt

Aparat Scheiblera-Dietricha (zob. schemat w dodatku) lub równoważne aparaty (kalcymetr).

5. Sposób postępowania

W zależności od zawartości węglanów w próbce zważyć próbkę do badania o masie:

- a) 0,5 g w przypadku produktów zawierających od 50 do 100 % węglanów, wyrażanych jako węglan wapnia;
- b) 1 g w przypadku produktów zawierających od 40 do 50 % węglanów, wyrażanych jako węglan wapnia;
- c) 2 do 3 g w przypadku innych produktów.

Do badanej próbki dodaje się kwas chlorowodorowy (pkt 3.1 powyżej) w celu rozkładu wszystkich występujących węglanów. Objętość dwutlenku węgla jest mierzona za pomocą aparatu Scheiblera-Dietricha lub równoważnego aparatu (kalcymetru) i porównuje się ją z objętością dwutlenku węgla wytworzoną przez 0,5 g czystego węglanu wapnia (pkt 3.2 powyżej).

Wszystkie oznaczenia przeprowadza się w tych samych warunkach, aby uniknąć korekt z tytułu różnic temperatury i ciśnienia. Oznaczanie najlepiej przeprowadzić w pomieszczeniu z regulacją temperatury.

Procedurę z wykorzystaniem aparatu Scheiblera-Dietricha opisano szczegółowo w dodatku.

6. Obliczenia

Wyrażoną jako czysty węglan wapnia zawartość węglanów oblicza się według następującego wzoru:

$$X = \frac{V \times 100}{V_1 \times 2 m}$$

gdzie:

- X = zawartość w % (w/w) węglanów w próbce wyrażona jako węglan wapnia
V = ilość CO₂ w ml uwolniona z badanej próbki
V₁ = ilość CO₂ w ml uwolniona z 0,5 g CaCO₃
m = masa w gramach badanej próbki.

7. Objaśnienia

- 7.1. Jeżeli stosowany jest aparat Scheiblera-Dietricha, a próbka waży więcej niż 2 g, należy najpierw umieścić 15 ml wody destylowanej w kolbie (element 4 na schemacie w dodatku poniżej) i zmieszać przed rozpoczęciem badania, dodając kwas chlorowodorowy (pkt 3.1 powyżej). W teście kontrolnym należy użyć takiej samej objętości wody destylowanej.
- 7.2. Jeżeli objętość zastosowanego aparatu różni się od objętości aparatu Scheiblera-Dietricha, należy dopasować porcje badanej próbki i substancji kontrolnej i odpowiednio obliczyć wyniki.

„Dodatek

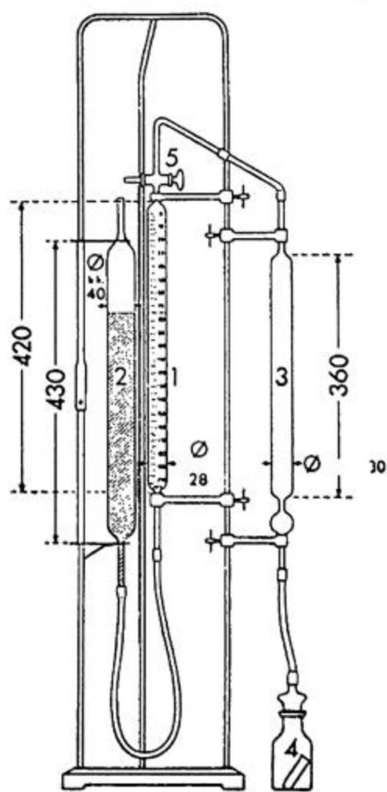
Szczegółowa procedura z wykorzystaniem aparatu Scheiblera-Dietricha

Badaną próbkę umieścić w specjalnej kolbie (element 4 na schemacie) aparatu wyposażonej w małą rurkę wykonaną z nietłukącego się szkła zawierającą 10 ml kwasu chlorowodorowego (pkt 3.1 powyżej) i podłączyć kolbę do aparatu. Przekręcić kranik trójdrożny (element 5 na schemacie) tak, aby rurka pomiarowa (element 1 na schemacie) miała połączenie z otoczeniem. Przy pomocy przesuwnej rurki (element 2 na schemacie) wypełnionej zabarwionym kwasem siarkowym (pkt 3.3 powyżej), połączonej z rurką pomiarową (element 1 na schemacie) doprowadzić poziom cieczy do znaku zero, który wyznaczony jest na podziałce. Przekręcić kranik trójdrożny (element 5 na schemacie) tak, aby połączyć rurki (elementy 1 i 3 na schemacie) i sprawdzić, czy poziom cieczy doprowadzony został do znaku 0.

Przechylając specjalną kolbę (element 4 na schemacie), powoli wlewać kwas chlorowodorowy (pkt 3.1 powyżej) do badanej próbki. Wyrównać ciśnienie, obniżając przesuwającą rurkę (element 2 na schemacie). Potrząsać specjalną kolbą (element 4 na schemacie), dopóki nie ustanie wydzielanie dwutlenku węgla.

Przywrócić ciśnienie, doprowadzając ciecz w rurkach do tego samego poziomu (elementy 1 i 2 na schemacie). Po kilku minutach, kiedy ustali się objętość gazu, wykonać odczyt.

Przeprowadzić test kontrolny w tych samych warunkach, używając 0,5 g węglanu wapnia (pkt 3.2 powyżej).

APARAT SCHEIBLERA-DIETRICHA DO OZNACZANIA CO₂

(wymiary w mm)."